UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato in primam Digesti Veteris Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

In quibus causis pignus vel hypotheca tacitè contrahatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96393

Visual Library

requirātur teſtes. Et quod in alia priuata ſcriptura, nō requiratur dies, tenet Bal. in d. rub. Et vide Ange. in auth. qđ ſine. C. đ teſta. etiā ſi ſcriptura priuata requirat ſigillū, vel ſubſcriptionē, vide Inno. in c. fi. de fide inſtr. ⁊ ſequit Ant. in c. ij. de fide inſtr. ⁊ Bal. in l. cum antiquitas. C. de teſt. ⁊ ibi expreſſi⁹ Pau. ⁊ Bal. in prin. Digeſtorum. in x. q. ⁊ ſi ſcriptura priuata nō requirat ſubſcriptionem, tamē oportet, ꝙ ſubſcribens affirmauerit ſcripturā illā eſſe ſuam, vt probatur in l. cū antiquitas ad fin. ꝑ quam ſe fundant doc. vbi teſtamētū ſcriptū manu teſtatoris, licet nō requirat ſubſcriptionē, tamē requirit, ꝙ teſtator affirmauerit, ꝙ ſcriptura illa erat ſcripta manu ſua, ⁊ hoc voluit Bar. hic. Et aduerte dn̄ hic dicit, ꝙ in priuata ſcriptura nō requirūtur anni Dn̄i, nec dies, ⁊ conſul. q2 Jac. But. quē refert Bald. in proe. Codi. §. quibus, tenet cōtra, q2 non dicit habere maiorē vim priuata ſcriptura, ꝙ publica. ſed in publica requirūtur, vt in auth. vt ꝑpo. no. Impe. Et iſtud ſequitur Spe. in ti. de procur. §. ratiōe autē. ver. ſed quid in priuato. alias qd in mādato. Et reſpondet ad iſtū tex. quod hic ſunt duo caſus, ⁊ vnus deciditur. Bal. in d. proe. ⁊ in ru. C. de fi. inſtr. diſtinguit, qđ aut ipſa obligatio poteſt infringi ex tempore, aut non. Adde, an priuata ſcriptura requirat diē, ⁊ conſulem, Abb. conſi. xcviij. ij. libro. POMA. ¶ Uide Barbat. in repet. rub. de fide inſtrum.

b P. PAV. P. ¶ Dies, ⁊ conſul. Circa appoſitionē diei, ⁊ cōſulis in priuata ſcriptura, vide omnino Cur. in repe. l. admonēdi. ff. đ iureiu. vide Alex. cōſi. cccxxv. poſt med. Itē qđ quomodo ille, q vtit ſcriptura, habet ſe fundare in tēpore, ⁊ requirit dies, vide Alex. cōſil. lxij. poſt med. Itē iſtud qđ dicit, ꝙ in ſcriptura priuata nō requirit dies, verū eſt ꝯ ſcribētē, vel eius heredes, ſecus ꝯ aliū. vide Math. no. xxiij. Itē de materia vide Barba. in repe. rub. de fide inſtr. Itē qd in literis Pape, legib⁹, ſtatutis ⁊ ſimilibus, vide Iaſ. in l. ſi qua. C. de diuer. reſc. Circa vero aliud qđ ponit in iſto §. de ſubſcriptione, vide de eius effectu in l. cū antiquitas. C. de teſt. ⁊ qđ ſubſcriptio nō requirat, niſi in caſibus a iure expreſſis, vide Pan. in ca. j. extra de his q̄ fiunt a ꝑla. ſine cōſen. ca. ⁊ vtrū inſcriptio ſit eiuſdē effect⁹, cui⁹ eſt ſubſcriptio, vide omnino Ang. cōſi. ccciij. alias cccvi. incī. teſtator ꝓpria manu. in prin. ⁊ in fi. vide latiſſime Alex. cōſi. ccxc. Iaſ. in l. ſi qs ex argētarijs. §. cogent. in vj. no. ff. de edē. eūdē late in l. emptor. §. Lucius. ff. de pac. in l. cū antiquitas. C. de teſt. Nūquid autē ꝓiudicet ſubſcriptio facta nō lecto tenore ſcripture, ⁊ qd ſi ſcriptura multa cōtineat, aliqua ꝓ, aliqua ꝯ q̄ trahat ſimplex ſubſcriptio? vide Pau. de Ca. cōſi. ccclij. Quid autē de eo q ſubſcribit ſchedule vacue, vide Fel. in c. cū venerabilis, extra de exce. Et de materia ſubſcriptionis, vide eūdē Fel. in c. cū inter. extra de re iudi. ⁊ i c. qm̄ ꝯ falſam. extra de ꝓb. Nūquid aūt ſigillū idē importet, ꝙ ſubſcriptio? vide Fel. in c. tertio loco, i ꝓn. extra de ꝓba. alia multa in materia ꝑuate ſcripture, vide ad Bar. i l. admonēdi. ff. đ iureiu. Itē qđ ſubſcriptio nō ſit neceſſaria, qn̄o qs ſcripſit totā ſcripturā manu ꝓpria, vid ꝑ Iaſ. i l. cū antiq. C. de teſta. vbi Pau. de Ca. ⁊ ibi ēt de materia, ꝙ ſubſcriptio tm̄ operet, quātū totalis ſcriptura ſchedule, vel inſtrī, ⁊ qn̄o, ⁊ de ſubſcriptiōe ⁊ đ eo q ſubſcripſit ſchedule vacue, vide Barba. in c. ſi

c q3. de reb. eccl. POMA. ¶ No. qđ. Aduerte tn̄ qđ Bar. l. admonēdi. ff. de iureiu. dn̄ loquit, ꝙ ꝑuata ſcriptura requirit ſubſcriptionē cuius tn̄ opi. reprobāt ibi doc. iſtā tāquā veriorē approbātes de qbus vide Math. no. xlv. Alex. ⁊ Iaſ. i l. cum antiquitas. C. de teſta. Lancel. l. que dotis. in fin. ſoluto matrimo.

d POMA. ¶ Itē forte. Cōtrariū tenet Bar. l. admonēdi. dn̄ loquit de priuata ſcriptura. ff. de iureiu. licet ibi ꝑ doc. reprobet.

e P. PAV. P. ¶ Sua ſcripta. Uide Rom. late conſi. ccciij.

f POMA. ¶ Sed opp. Uide Ale. cōſi. cxxxij. Pau. de Caſt. poſt Bal. ibi, in j. cōſti. Cod. Pan. cōſi. xcviij. ⁊ Ale. cōſi. lxx. volum. ij. Pan. c. ij. de fi. iſtr. Iaſ. ⁊ alios, maxime Ang. i aut. qđ ſine. C. de teſta. Ale. cōſi. cxxvj. vol. ij. vbi ponit quid in ſcriptura cōtinēte rōnes datorū, ⁊ acceptorū, vide etiā Ale. cōſi. xlij. vol. iij. ad fi. ⁊ cōſi. lxxvj. vol. iij. loquit i ſcriptura ꝑuata prīs, q diſponit iter filios, ⁊ ibi ēt ponit q̄ alia reqrant i ſcriptura ꝑuata, vbi ēt requiret tempus, ⁊ conſil. cv. volumine iij. vbi ponit, an aliquando requiratur in ſcriptura priuata, dies.

g ALEX. ¶ Priuata ſcriptura. Uide Bald. in j. conſtitu. Cod. in verſicu. deinde nota.

h ALEX. ¶ Ex hac l. no. ꝓ cāpſore. Quid aūt ſi literā cābij perdit creditor, vide Bal. i l. iſtrumēta. C. đ fideic. Ad quē vero ſpectet ꝑiculū, poſtꝙ mercator acceptauit literā, vide Bal. in l. ꝓ debito. C. de bo. aut. iud. poſ. ⁊ illud, qđ đt Bar. hic eſt verū, niſi dicat ſe nolle obligari ꝓteſtādo, vt habet in d. clemē. j. de ꝓcur. Adde, qđ habet ꝑ Bar. in l. quo enim. rē rat. hab. in l. Titi⁹. de cōſti. pec. ⁊ l. ſi abſentis. C. ſi cer. peta. ⁊ tex. iūcta gl. i l. Publia. §. fi. ff. depoſi. Bal. in l. ſi defuncti. ⁊ in l. ſi ꝓcuratorē. ff. de ꝓcu. ꝑ Bal. in d. l. ſi abſentis, ⁊ in rub. de fide inſtr. in ver. q̄ro qd de literis. Uide qđ habet i l. ſi literas. C. mand. ⁊ in l. fi. C. ad Mace.

i P. PAV. P. ¶ Oſtendat literam. Uide Alex. conſil. ccxc. vide ad Bar. in l. ſi filius. §. ad Macedon.

1 ☞ Numi cadunt in obligationem.

a **§. Creditor.** [a] In obligatione generali venit etiam pecunia quocunq3 modo queſita. h. d.

1 ¶ * No. ꝙ numi cadunt in obligationem, quod eſt vtile ſcire. Facit j. qui pot. in pig. hab. l. idemque. §. fin.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Creditor, ⁊c. Pecunia venit in obligatione generali, ⁊ vide Bal. in l. certi. vj. q. C. loc. vbi dicit, ꝙ non venit in tacita obligatione, ⁊ qđ dixi poſt Bar. in l. generali. de vſufru. leg.

LEX XXXV.

SI inſula. Pactum de vendendo ad inſulam renouatam porrigitur. h. d.

In quibus cau. pig. vel hypo. tacitè contrahatur. Rubrica ii.

LEX I.

a **SEnatuſconſulto.** [a] Mutuanti in refectionē domus tacite eſt obligata, ſiue domino, ſiue conductori operis ſit ſoluta pecunia. hoc dicit.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Senatuſcō. Adde aliū caſum in materia ſcilicet i poſſeſſore emphyteuſis q cōueniri poterit hypothecaria ꝓ canone. text. eſt nota. in §. ſcire. in aut. de non alie. ſecundum Bald. in aut. ſi quas ruinas de ſacroſan. eccl. Itē adde aliū caſum qui no. elegāter ꝑ Bar. in l. ſi cū dotē. §. ſi. ſol. ma. Itē ꝓ reſtitutiōe vſurarū ſcđm Bal. in l. executorē, in princi. de execu. rei iudi. ad de an ꝓ vſuris bona vſurarij ſint tacite obligata, Fed. cōſi. ccxx.

LEX II.

POmponius. Innecta, ⁊ illata ſunt tacite obligata pro penſionibus, ⁊ ꝓ alio intereſſe. hoc dicit.

LEX III.

SI horreorum. Innecta in horreum, vel in area, iuncta domui, ⁊ ibi illata ſunt obligata pro penſione. h. d.

LEX IIII.

EO iure. Hic ponit differentia inter ꝓdia ruſtica, ⁊ vrbana. ¶ Opp. de l. certi. C. loca. Solu. dicit gl. iſtā intellige ſcđm illā, q2 nō ſunt obligata, niſi dn̄o ſciēte, in vrbanis nō requirit ſcientia. Ratio, q2 in ꝓdijs vrbanis incōgruū eſſet detegi rei familiaris vilitatē l. ij. qn̄ ⁊ quib. quar. pars đbeatur. C. ſed ſancta ruſticitas omnia palam habet. Ita dicunt doc. ⁊c.

§. Stabula. Stabulū, qđ eſt in comitatu a ꝓdijs vrbanis nō multū differt. h. d. ¶ Quero qualiter iudicabunt iſta tabula? Dicit gl. tāquā ruſtica, q2 cū tex. dicat nō multū differt ab vrbanis, ergo differt in aliquo ſi hoc eſt, đt Nic. Mat. ergo tūc habebit loco ruſticorū ꝓdiorum omnino, qđ eſt ꝯ mētē huius l. ⁊ ideo ipſe exponit, nō multū ab vrbanis differt, id eſt, in nihilo differt. Similis expoſitio eſt in l. idē q3. §. fin. j. tit. ij. ſecundum hoc non obſtat. j. de verbo. ſign. l. vrbana. imo concordat, ⁊c.

LEX V.

a **POmponius.** [a] **§. Si quis.** ſi fideiubēdo videt qs approbare obligationē bonorū ſuorū ante factam, ſecus in ea, que fieret poſtea. hoc dicit.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Pōponius. An fideiubēdo videt qs ratificare, vide omnino in l. exceptione, cum ibi no. maxime per Bald. C. de euic. ⁊ ibi etiam glo.

LEX VI.

LIcet. Tacita vel ficta obligatio manumiſſionē ſerui non impedit. h. d. Not. qđ aliud eſt rem eſſe expreſſe, ⁊ ſpecialiter obligatā, aliud permde haberi ac ſi eſſet ſpecialiter obligata. hoc dicit.

LEX VII.

a **IN prediijs.** Fructus intelliguntur [a] tacite obligari pro penſione. h. d.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Intelliguntur. Adde etiam ꝙ poteſt dominus prohibere, ne colonus exportet fructus, ⁊ eos retinere, vt no. Bal. in l. edem, in j. col. C. loca.

Lex

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

LEX VIII.

Cum debitor. Poteſt creditor fructus pignoris in vſuras cõpenſare.h.d.¶ Opp.qđ fructus extenuãt ſortẽ,vt C.de pig.act.l.j.⁊ ij.Sol.illud verum niſi debeãtur vſure.
Intelligas ergo hic vſuras deberi ꝓ ſtipulationẽ,vel officio iudicis,qđ idẽ eſt ac ſi deberentur pacto.Nã poſſent retineri,vt l.ꝓ retentionẽ.C.de vſur.facit ff.de neg.geſt.l.qꝛ tãtũdẽ.¶ Op po.qđ prius debeat conuerti in grauiorem cauſam,vt l.ij.⁊ iij.j. de ſolu.Sol.vt no.in d.l.j.⁊ l.vſuras.C.de ſolut.

LEX IX.

a **Eſt differentia.** a Mãcipia ſpecialiter obligata nõ poſſunt manumitti,ſed obligata tacite ſic,antequã includãtur.h.d.¶ No.cũ pẽſio nõ ſoluit dñs põt includere res inquilini. Facit l.inquilino.⁊ l. vtiqꝫ.j.de dam.infecto.An autẽ iſtas res poſſideat ante incluſionẽ,vel poſtea,tangitur per glo.in l.ſolutam.ff.de pigno.act.⁊ per doc.in l.certi.C.loc.⁊c.

ADDITIO.

ALEX.¶ Eſt differentia.Differentia inter obligationem tacitam,⁊ expreſſam,⁊ inter obligationem generalem ,⁊ ſpecialem dic ſecundum Bar.in l.rem legatam.ff.de adi.leg.

LEX X.

Tutoris. Per obligationẽ ex cauſa trãſactionis videt tacite actũ vt res veniat ĩ obligationẽ ꝓmeuã,ſi trãſactiõi ñ ſtet.h.d.Quã legẽ no.qꝛ eſt notabilis Pro ðclaratiõe q̃ro,vtrũ actio ꝓmeua fuerit ſublata trãſactiõe.Dic qđ põt litera iſta dupliciter itelligi. Uno mõ qñ trãſactio fuit interpoſita aĩo nouãdi. Alio mõ qñ ſimpliciter ⁊ ſic nõ animo nouãdi.Ita intelligit gl. Et prout intelligit animo nouãdi,quero quomodo poſſunt res eſſe obligate,cũ prima obligatio ſit ſublata?Reſpõ.dic qꝛ interuenit dolus vel minor fuit in integrũ reſtitutus,ſed illud vltimũ nõ placet,qꝛ ꝑ in integ.reſt.reponeret minor in priſtinũ ſtatũ,ſed tũc bona heredis nõ erũt obligata,vt l.j.in ꝑncipio.j.tit. j.ergo,⁊c.Sed qñ interuenit dolus poſſunt intelligi bona obligata tacite,in odiũ cõmittẽtis dolum.Sed ꝓut intelligit ſcđo modo,ſcilicet,qñ ſimpliciter,tũc ꝓcedit clare,qꝛ actio prima durat,⁊ ea põt agi,ſi heres tutoris ꝓmiſſa nõ ſeruat.C.de pac.l.cũ ꝓponas.⁊ C.de tranſac.l.ſiue apud acta.⁊ ſic videt iſto caſu,qđ bona ſint tacite obligata,quod eſt no.Ex quo apparet,qđ glo. vltim.huius legis q̃ dicit,quod bona,que non ſunt obligata,ſed quaſi obligata poſſunt retineri,non eſt vera. Primo,quia non faceret ad titulum. Secundo qꝛ dicit,quod pignus obligauit, non autem aliquid dicit de differentia,ideo teneas quod ff.dixi.

Quæ res pignori vel hypoth. oblig. poſſunt. Rubrica iii.

LEX I.

Pupillus. In textu ibi , ſine tutoris. Gl.dicit,qđ nec etiam cuꝫ tutore ſine decreto,quod eſt verum,ſi contrahit ex voluntate,ſecus,ſi ex neceſſitate,vt l.fina. §.defenſionem.C.de adminiſt.tut.ergo ,⁊c.

§.Si filius. Filius,vel ſeruus non poteſt pro alio rem peculij obligare,etiam ſi adminiſtratio ei libera ſit conceſſa.¶ Oppo.de l.ſi conuenerit.§.fin.ff. de pign.act.ſed ſolue,vt in glo.⁊ bene.

§.Eam rem. Res,cuius non eſt alias commerciuꝫ, non poteſt obligari.h.d. De quo l.in quorum.ff.titu.ij.

§.Quid ergo. Sicut res litigioſa non poteſt alienari,ita nec pignori dari.h. d. Iſta exceptio litigioſi vtrum ſit in rem vel in perſonam,vide C.de ꝑſcrip.long.temp.l.j,dixi plene in l.j.j.de litigio.

LEX II.

Si quis. Quãdo exceptio porrigitur ad fideiuſſorem,porrigitur etiam ad pignus datum ab alio.hoc dicit.

LEX III.

1 ☞Creditor ſi ſecundus offert primo vtrum ſuccedat in ius primi.Et an tam in perſonali actione, quam hypothecaria.
2 Extraneus ſoluens primo creditori,an ſuccedat in ius primi tam in hypothecaria quam in perſonali.
3 Debitor ſoluens creditori ſuccedit quo ad retentionem,ſi facit ſibi cedi ius.
4 Soluens de alieno an ſuccedat in iure creditoris.
5 Creditoris ſecundi pecunia liberatus a primo quomodo ꝓbatur.
6 Creditoris primi in locũ vt quis ſuccedat quatuor requirunt.
7 Hypothecaria que datur ſecundo eſt eadem cum ea,que datur primo creditori.
8 Extranei in medio quis conſequit qđ per ſe habere nõ poteſt.

Ariſto. Secundus creditor in ius prioris creditoris non ſuccedit,niſi ſit actum,⁊ cũ actum eſt, ſuccedit in pignus,⁊ in poteſtatem vendẽdi.hoc dicit.Et primo ponit vnum dictum. Secũdo ex illo vnam queſtionem determinat.Tertio vnã aliam queſtionem format,⁊ eaꝫ determinat.Secũda ibi,quo caſu.Tertia ibi, deniqꝫ.Ad primum oppo.j.de ceſ.bono.l.ij.que inci.in perſonalibus.Sol.ille,ex cuius pecunia primus liberat,ſuccedit in priuilegium perſonalium actionuꝫ,vt ibi,non in hypothecaria, vt hic.Secũdo opp.C.qui potio.in pign.hab.l.j.⁊ j.tit.j.l.potior. §.fi.Sol.gl.quod ibi ſecundus creditor offert primo ,hic vero ipſe debitor ſoluit primo creditori de pecunia alterius.Et pro huius declaratione gl.tua diſtinguit plene in l.j.C.de his qui in pri.cred.loc.ſuc.⁊ ſic facit gl.tria membra principalia,de q̃bus
1 faciam tres queſtiones,vt examinemus eas.¶ Et prius † q̃ro
quando ſecundus creditor offert primo,vtrum ſuccedat in ius
primi?Glo.dicit hic,quod ſic abſqꝫ aliquo pacto,⁊ ille primus
cogitur recipere,⁊ ſi non recipit,ſufficit oblatio,⁊ conſignatio,
a ita dicit ibi,vide eam.Circa hoc dubitatur,a vtrũ hoc ſit verũ
tam in perſonali,quã in hypothecaria?Uidetur quod in hypothecaria tantum,vt in l.j.qui potio.in pig.hab.In contrariũ videtur quod etiaꝫ in perſonali.in l.j.C.de his qui in pri.credi.lo. ſuc.Facit l.ſi pupillorũ,de re.eor.⁊ iſtud puto veruꝫ.Pro hoc l.j.§.nunc tractemus.de tute.⁊ rat.diſtra.Itẽ aduertendũ eſt, quia hic loquitur in ſecundo creditore,⁊ idem ſi ipſemet ſuccedit in locũ ipſiuſmet vt ſi debitũ antiquum nouandi animo ſtipuletur.j.tit.j.l.creditor.in princ.⁊ de noua.l.nouare.⁊ l.nouatio.Itẽ eſt aduertendum,quod gl.loquitur ,quando ſecundus creditor ſuccedit,ĩ locũ ꝓmi creditoris,eodẽ modo põt ſuccedere in locum primi domini.l.creditor.§. cum ex cauſa.j.titul. j.
2 ¶ †Secundo quero vtrum extraneus ſoluendo primo creditori poſſit in locum eius ſuccedere? Glo.dicit,quod ſic,ſed eſt neceſſe,quod pactũ ſuper hoc apponatur.Uide glo.circa hoc qđ de extraneo dicit,eſt aduertendũ,nam extraneus quandoqꝫ ſoluit primo tanquaꝫ emptor vniuerſitatis,⁊ tunc non eſt dubiũ, quod ſuccedit in perſonalem ⁊ hypothecariã.l.emptor.C.de hered.vel act.vendi.⁊ l.ſi in ſolutum.C.de act.⁊ obli. Quandoqꝫ ſoluit primo creditori gerens negotia debitoris,tunc poteſt intelligi,vt iſta gl.dicit,ꝙ ita demũ in locũ eius ſuccedit in pignore,ſi hoc eſt actũ.Sed circa hoc dubitat vtrũ primus creditor cogatur ad hoc,⁊ tex.eſt quod nõ vt l.nulla.C.de ſolut.licet ſec⁹ eſſet in ſecundo creditore offerente,vt dixi in precedenti. Quãdoqꝫ extraneus ſoluit primo creditori emẽdo ab eo pign⁹, tũc etiam ſuccedit ĩ ius illius,ſecundum ea que no.in l.j.C.ſi aduer.
3 cred.pig.vend. ¶ †Tertio quero qñ ipſe debitor ſoluit primo creditori,vtruꝫ ſit aliqua ſucceſſio in ius primi? Gl.diſtinguit duos caſus.Primus ſi quidem debitor ſoluit,nulla eſt ſucceſſio.Iſtud fallit quãdoqꝫ.poteſt enim ipſe debitor in ius creditoris ſuccedere quo ad ius retẽtionis,ſi facit ſibi cedi ius,vt l.vſucapio,⁊ quod ibi no.C.de pig.⁊ dixi in l.j.§.cum prediũ.ff.
4 de pig.Secũdus caſus eſt,† quãdo debitor ſoluit de alieno.gl. hic diſtinguit,Aut queris,vtrũ ſuccedat in hypothecaria,⁊ tũc tria ſunt neceſſaria,ſcilicet quod ille ad hoc dederit pecuniã vt primo ſolueret,⁊ qđ vere ſit ſoluta,⁊ qđ ſit actũ,qđ in prioris locũ ſuccedat,vt hic.Aut queris quo ad priuilegiũ in ꝑſonali, ⁊ tunc ſufficiunt duo,vt no.in d.l.ij.j.de ceſ.bono. Primum qđ dicit qđ ſuccedit in ius hypothecarie,intelligas niſi res eſſet vendita prius per priorẽ creditorẽ,vt no.in l.ij.ff.de pig.act.fa
5 cit l.qui balneum.j.tit.j.¶ †Itẽ quero quomodo hoc probat,ꝙ ex pecunia ſecundi primus ſit liberatus?Reſpõdeo ex cõiectu ris,quia forte incontinenti poſt pecuniam acceptam a ſecundo ſoluit primo.l.ſi vetri.§.ſi.j.de pri.cred.Habes etiã aliã ꝯiecturam in l.ſi.C.de pig.Itẽ illud,quod hic ,ponit ſub dubio,forte de priuilegio in perſonali,gl.pro cõſtanti ponit,ff.ead.l.ſuper
6 verbo,debet.Iteꝫ eſt aduertendum.ꝙ gl.iſta †,videtur requirere quatuor,vt hec ſucceſſio fiat,ſcilicet qđ agatur vt ſibi ſit obligata,⁊ qđ in primi locũ ſuccedat,⁊ qđ ad hoc mutuet,⁊ qđ ad ꝓmũ creditorẽ perueniat pecunia. De primo qualiter intel
7 ligitur,dicã in proxi.q.¶ †Quero, nunquid hypothecaria,q̃ dat ſecundo,ſit eadẽ cuꝫ ea que datur primo? Gl.que eſt hic dt,qđ nõ,ſꝫ eſt alia ſimilis nature. Idẽ no.in l.j.C.de his qui in pri.cred.lo.ſucc.Ego dico qđ eſt eadẽ vere. Ad cuius euidẽtiã debes ſcire, ꝙ qñ ille,qui ſuccedit in locũ primi.vult habere

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN